

РЕШЕНИЕ

№ 40064

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3751** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84-85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Н. С. И. Д., гражданин на Х. К. Й. срещу решение № УП-ОК/17.03.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като същото не съдържа мотиви. Жалбоподателят счита, че при произнасянето си решаващият орган не е взел предвид обстоятелството, че има предоставена закрила от UNRWA, като в случай че тази закрила бъде преустановена на каквото и да е основание, без положението му да бъде окончателно уредено, той има право да се ползва от предимствата по Директива 2011/95. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, лично и в присъствието на преводача Д. Т. поддържа жалбата и направеното с нея искане.

Ответникът – Държавна агенция за бежанците, чрез юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Н. С. И. Д. са подавани молби за международна закрила, производството по които е приключило с влезли в сила решение № 904 от 02.01.2010 г. по адм.д. № 12581/2009 г., петчленен

състав на ВАС, решение № 3042 от 07.10.2010 г. по адм.д. № 5842/2010 г. на АССГ, решение № 4299 от 07.10.2011 г. по адм.д. № 7703/2011 г. на АССГ, решение № 3233 от 14.05.2013 г. по адм.д. № 2521/2013 г. на АССГ, решение № 910 от 04.02.2015 г. по адм.д. № 1247/2014 г. на АССГ, решение № 6109 от 07.10.2016 г. по адм.д. № 5405/2016 г. на АССГ, с които са отхвърлени жалбите срещу откази на административния орган да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут и са оставени без уважение последващите молби.

На 26.02.2025 г. в ДАБ-МС Н. С. И. Д. е подал последваща молба за закрила с рег. № УП 3374. Връчено му е съобщение с рег. № УП 3374/26.02.2025 г., с което е уведомен за реда на провеждане на предварителната процедура по преценка на допустимостта на подадената от него последваща молба за закрила. От лицето е представено копие на семейна регистрационна карта, издадена от Агенция на ООН за подпомагане и работа на палестинските бежанци в Близкия И. (UNRWA), в текста на която са изброени няколко лица. Жалбоподателят фигурира в списъка с индивидуален № 2-04026603, с дата на раждане 05/1970 г., от мъжки пол, син, семейно положение – неженен, с място на регистрация – Й. и място на произход – Й.-нов град.

С решение № УП-ОК/17.03.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, последващата молба на Н. С. И. Д. на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е приел, че представеният документ, удостоверяващ единствено регистрацията на близките и на молителя на територията на Й., не изтъква нови обстоятелства, които да съдържат относима информация от съществено значение за молителя, за личното му положение, или за територията на Й., чийто гражданин се явява. В тази връзка е изложено, че общата обстановка в Й. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Чужденецът не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Същевременно представената от жалбоподателя регистрационна карта, издадена от Агенция на ООН за подпомагане и работа на палестинските бежанци в Близкия И. (UNRWA), не е възприета от административния орган като релевантно нововъзникнало обстоятелство от съществено значение за личното положение на кандидата предвид наличната цялостна информация относно същия от 2008 г. до настоящия момент. В тази насока в решението е изложено, че е общоизвестна информацията, че около 2,3 билиона палестинци са регистрирани като бежанци в Й., който е единствената арабска страна, който предоставила гражданство на тази група хора. Понастоящем повече от половината от йорданското население е с палестински произход. Преценено е, че в случая чуждият гражданин от палестински произход прави опит да се позове на цялостното положение на палестинските бежанци, включително и относно предоставяната закрила от Агенция на ООН за подпомагане и работа на палестинските бежанци в Близкия И. (UNRWA), въпреки че самият той е гражданин на К. Й..

Във връзка с горното административният орган е възприел, че жалбоподателят не е бил принуден да напусне държавата по произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял никакво насилие. Също така е посочено, че спрямо кандидата не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход, в този смисъл не съществува риск от посегателства. В тази връзка се прави позоваване на Справка с вх. № МД-02-114/06.12.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, съгласно която Х. К. Й. се счита за сигурна страна на произход съгласно Решение № 247 от 03.04.2024 г. на Министерски съвет на Република България. Прието е, че Н. С. И. Д. не се позовава на нови обстоятелства, в това число релевантни и достоверни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата му в Й., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до

производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на Н. С. И. Д. на 24.03.2025 г., в присъствието на преводач. Срещу решението е подадена жалба от Н. С. И. Д., с вх. № УП 7896/31.03.2025 г. на АССГ. Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е допустима.

В съдебно заседание жалбоподателят представя копие от постановление от 31.07.2014 г. на СГП за прекратяване на наказателно производство по сл.д. № 73/1997 г. по описа на НСлС, пр.пр. № Н. 743/1998 г. по описа на СРП, водено срещу Н. С. И. Д. и др.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният индивидуален административен акт е постановен от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия и в срока по чл. 70, ал.1 от ЗУБ. Спазена е писмената форма и се съдържат реквизитите, съгласно чл. 59, ал.2 от АПК. Интервюиращият орган е обосновал направените изводи с получената от жалбоподателя по време на интервюто информация, както и с данните предоставени от жалбоподателя в рамките на предходно производство пред ДАБ. Изложени са аргументи, предвид които молбата е приета за явно неоснователна. В този смисъл, възраженията на жалбоподателя, че не са обсъдени всички сведения и доказателства са неоснователни. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да водят до изводи за фактическа обстановка, различна от приетата за установена с решението.

По смисъла на §1, т. 8 от ЗУБ “сигурна държава по произход” е държавата, в която установеният правов ред и неговото съблюдаване в рамките на демократичната обществена система не допускат осъществяването на преследване или действия на преследване и не съществува опасност от насилие в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В справката относно сигурността на Й. липсват всякакви доказателства, които да характеризират държавата като такава, в която се осъществява преследване или действия на преследване или съществува опасност от насилие. Жалбоподателят също не е ангажирал респ. представил доказателства, удостоверяващи, че в действителност спрямо него са били предприемани мерки, пораждащи опасност за живота и здравето му.

По силата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че с оспорваното решение е нарушена разпоредбата на чл.15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с която е и постановеното решение по дело № С-465/2007г. на С.. Съгласно цитираното решение по дело № С-465/2007г. на С. разпоредбата на чл.15, буква „в” от Директива 2004/83, следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Но според останалата част на това решение, съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт, безогледно насилие, преценявана от

компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи, каквито обстоятелства в случая не са налице. Даже напротив, видно от представената справка относно Й. вх. № 2675/16.09.2008г. на ДАБ при МС, се установява, че в Й. липсва вътрешен или международен конфликт, както и, че срещу жалбоподателя Д. не е било възможно да са били отправяне тежки и лични заплахи срещу живота и личността му.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, интервюиращият орган взима решение, с което отхвърля молбата като явно неоснователна когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В конкретния случай е безспорно, че молбата, във връзка с която е прието оспореното решение е последваща. По смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ “последваща молба” е молба за предоставяне на статут в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република България е приключило с влязло в сила решение.

Молби с искане за предоставяне на статут на бежанец са били подавани многократно от Н. С. И. Д. и всичките са отхвърлени с влезли в сила съдебни решения.

Във връзка с молбата, в отговор на която е прието оспореното решение, жалбоподателят не е изложил причини, различни от тези, които е излагал и в предходните производства относно искането му за предоставяне на статут. Обсъдено е представеното ново писмено доказателство – регистрационна карта, издадена от Агенция на ООН за подпомагане и работа на палестинските бежанци в Близкия И. (UNRWA). Правилно е преценено като такова, което не е от съществено значение за личната му бежанска история. В същия смисъл следва да се възприема и представеното в съдебно заседание копие от постановление от 31.07.2014 г. на СГП за прекратяване на наказателно производство по сл.д. № 73/1997 г. по описа на НСлС, пр.пр. № Н. 743/1998 г. по описа на СРП, водено срещу Н. С. И. Д. и др.

В тази връзка следва да се имат предвид обстоятелствата, които се съдържат в справка с вх. № МД-02-206/11.04.2024 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, в която се посочва, че Х. К. Й. се счита за сигурна страна на произход по отношение на търсещите закрила съгласно Решение № 247 от 03.04.2024 г. на Министерски съвет на Република България. Цитираната справка потвърждава факта, че в Й. не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право. В тази връзка интервюиращият орган правилно е отхвърлил молбата за закрила като неоснователна.

Оспореното решение на интервюиращия орган е прието в отговор на последваща молба по смисъла на ЗУБ, в която не са посочени нови и новонастъпили обстоятелства. С решението молбата на Н. С. И. Д. е приета за явно неоснователна поради наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ. Предвид изложеното по-горе, този извод кореспондира с представения по делото доказателствен материал и е съобразен със законовите разпоредби. Следователно, спрямо оспореният административен акт не са налице основания за отмяна, по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което жалбата, с която същият е оспорен е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното и на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 46-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. И. Д., [дата на раждане] в [населено място], К., гражданин на К. Й. срещу решение № 10-ОК/17.03.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б,ал.1,т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег.№ УП 3374 от 26.02.2025 г. на ДАБ при МС, от И. Д. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: